

„Pozdvihujem si oči k vrchom, odkiaľ mi príde pomoc? Od Hospodina moja pomoc, ktorý učinil nebo i zem.“ (Žalm 121,1-2)

Krásne sú tzv. pútnické piesne zaznačené v knihe Žalmov hneď po najdlhšom, 119. žalme. Do našej situácie hovoria úplne presne. Nech sa páči, na každý deň vás pozývam počas najbližších dvoch týždňov k čítaniu a štúdiu denne jedného z nich. Sú naozaj nádherné.

Milovaní, srdečne Vás pozdravujeme a v duchu i na modlitbách sme spolu s vami. Momentálna situácia nám bráni v spoločných bohoslužbách a iných misijných a cirkevných stretnutiach, nič nám ale nebráni byť spolu spojení v láske nášho Spasiteľa, drahého Pána Ježiša Krista, a na modlitbách. Prijmite aj tieto naše kázne ako prejav našej lásky voči Vám a túžby v ničom neostať dlžní zvestovaniu evanjelia v našom cirkevnom zbore. Veríme, že si nájdete spoločný čas a s otvoreným srdcom prijmete povzbudenie a posilnenie zo Slova Božieho. Povzbudzujeme Vás k spoločným rodinným bohoslužobným stretnutiam. Nech sa stanú pre nás aj v týchto dňoch posilnením našej viery.

Pozývame vás aj k sledovaniu internetovej webstránky nášho cirkevného zboru, na ktorej môžete sledovať aj videopríhovory a iné zaujímavé informácie o našom spoločenstve.

4. pôstna nedeľa

22.3.2020

ev. cirk. zbor Rankovce

ecav.rankovce.sk

Modlime sa spolu:

Náš drahý a milovaný Pane Bože, pred Teba prichádzame aj v túto pôstnu nedeľu, keď ako spoločenstvo Tvoje cirkvi Ťa chceme velebiť a vyvyšovať. Toto je už druhá nedeľa, počas ktorej ostávajú naše kostoly zatvorené a my sa tak nemôžeme stretnúť ako bratia a sestry spolu. Napriek tomu Ťa aj vo svojich rodinách a domácnostiach uctievať ako nášho dobrého Pána, ktorý sa stará o tento svet. Prosíme, daj nám múdrosť uprostred súčasného virvaru tohto sveta, daj nám sýtiť sa Chlebom života, ktorým si Ty sám. Zachovaj v nás napriek ťaživej atmosfére týchto dní živú vieru, hojnú lásku a pevnú nádej, aby sme sa nestratili vo viere ani Tebe, v láske ani svojim blízkym a v nádeji ani sebe samým. Tebe patrí naša česť, sláva i veleba naveky! Amen.

Ponúkame aj možnosť:

- zaspievať si piesne, ktoré sme pôvodne vybrali pre 4. pôstnu nedeľu:

102, 100, 83, 97,93

- prečítať si aj biblické texty:

text zo Starej zmluvy: **Ezdráš 3,8-13**

text z Novej zmluvy: **Zjavenie Jánovo 4,1-11**

evanjelium: **Ján 6,1-15**

Námety na ďalšie modlitby:

- modlime sa jeden za druhého, aby medzi nami neprestajne panovala kresťanská láska
- modlime sa za nemocných a ich rodiny, aby nachádzali pokoj
- modlime sa za nešťastných ľudí, ktorí sa nachádzajú v záchytnnej karanténe
- modlime sa za všetkých obetavých ľudí, ktorí sú napriek nepriaznivej situácii ochotní pomáhať iným
- modlime sa uviaznutých slovenských občanov v zahraničí, ktorí sa nemajú ako dostať domov
- modlime sa za zdravotnícky personál, za všetkých, ktorí musia byť v práci napriek hrozbe nákazy
- modlime sa aj za novú vládu SR a ich múdre rozhodovania pre našu krajinu

Stále vám ponúkame k dispozícii svoj čas i svoje modlitby. Povzbudzujeme vás, aby ste kedykoľvek, keď sa budete cítiť sami, unavení, zranení, vystrašení, nám volali, alebo písali. Tel .čísla: 0918 828 307 – Ľ. Beňo; 0918 828 309 – M. Beňová; mail: ecav@rankovce.sk, prípadne cez sociálne siete.

Sám Pán pokoja daj vám stály pokoj vo všetkom. Pán so všetkými vami! 2Tes 3,16

Mgr. Ľuboslav Beňo

Štrnásť dní vo víchrici

Skutky apoštolov 27,27-36: „Keď už bola štrnásť noc, ako nás sem-tam zmietalo na Adriatickom mori, okolo polnoci spozorovali námorníci, že sa k nám blíži akási zem. Spustili hneď olovnicu a zistili hĺbku na dvadsať siah; poodišli ďalej, spustili zase olovnicu a zistili hĺbku na pätnásť siah. V obave, že narazíme na úskalie, spustili odzadu štyri kotvy a žiadali si, aby bol deň. Keď sa námorníci pokúsili utiecť z lode a spustili na more záchranný člň pod zámienkou, akoby aj odpredu chceli spustiť kotvy, povedal Pavel stotníkovi a vojakom: Ak títo nezostanú na lodi, nebudete sa môcť zachrániť. Vtedy vojaci preťali povrazy na člny a dali mu spadnúť. Prv, ako sa rozhodnulo, napomínal Pavel všetkých, aby si zajedli hovoriac: Už je štrnásť deň, ako vyčkávate o hlade a nič nejete. Preto vás napomínam, aby ste si zajedli; treba vám to na vlastnú záchranu, lebo sa nikomu z vás ani vlas nestratí z hlavy. A ako to povedal, vzal chlieb, ďakoval Bohu pred všetkými, rozlomil ho a začal jesť. Nato sa všetkým vrátila dobrá myseľ, a aj oni jedli.“

Naši milovaní v Pánovi! O búrke na mori sme mali kázeň minulý týždeň, spomínate si? Pán Ježiš spal vzadu v lodke, keď sa na veľkom Genezaretskom jazere (166 km²) strhla búrka a zúfalí učenici museli svojho Učiteľa budiť: „*Nedbáš, Majstre, že hynieme?*“ (Mk 4,35-41) Nie, **nenechal svojich učeníkov v úzkych, ved' tam, v tej búrke, bol predsa s nimi!** Len videl situáciu inými očami, preto mohol aj počas búrky pokojne spať, zatiaľčo učenici ...

Ešte raz – všimli ste si to krásne posolstvo? **Pán Ježiš tam, v tej búrke, bol s nimi!** On nás nenecháva opustených. Ak ste už počuli ten príbeh o stopách v piesku, ako Pán Ježiš kráčal vedľa človeka v pekných chvíľach, čoho dôkazom bolo dvojce stôp na morskom brehu, tak si spomeňte, čo znamenalo, keď v ťažkom teréne ostali stopy už len jedny. Bolo to svedectvom, že Pán opustil svojho priateľa? Nie, v tom príklade sa hovorí, že to Pán Ježiš vzal svojho priateľa na ruky ... to preto iba jedny stopy.

V dnešnom biblickom texte zo Sk 27 sa stretávame s inou búrkou na mori, podstatne silnejšou než na Genezaretskom jazere. Ved' sa diala aj na väčšom mori, kde sú vlny o to dravejšie a vyššie. Tu sme v mysli na lodi s apoštolom Pavlom, ktorý ide ako väzeň do hlavného mesta vtedajšieho sveta, do Ríma, aby sa zodpovedal priamo cisárovi. **Štrnásť dní v búrke na mori!**

V utorok to bude tiež štrnásť dní, ako sa aj v našom cirkevnom zbore zastavili všetky stretnutia – služby Božie, ale aj stretnutia detí, mládeže, rodín a celý život cirkevného zboru ako spoločenstva sa zmenil na súkromné praktizovanie viery.

Mnohí pokračujete v pravidelných každodenných stíšeníach s Tesnou bránou, iní vyhľadávajú duchovný pokrm na internete. V nedeľu bolo možné vidieť, ako sa s problémom zatvorených kostolov vysporiadali v mnohých našich cirkevných zboroch. Niekde farári pripravili krátky videopríhovor, inde improvizovali celé bohoslužby, i keď v ľudoprázdnom kostole. **Ako ste minulú nedeľu prežili vy a vaša rodina?**

Dostali sme niekoľko vynikajúcich spätných väzieb na to, čo sme pre vás na fare pripravili pred týždňom. Jedno z najkrajších svedectiev bolo to, ako nám jeden z vás telefonoval, že si nevie poradiť s jednou piesňou a my s manželkou sme teda spievali

pesničku do telefónu, aby to išlo. Na jednej strane možno pre niekoho úsmevné, na druhej nás doma to neskutočne povzbudilo a dodalo impulz. Pretože od toho utorok, už druhý týždeň sme na fare prakticky zavretí ako keby v karanténe. Dosiaľ bývali rôzne aktivity každý deň, dopoludnia aj popoludní komunitné centrum, náboženstvá na školách, večer rôzne stretnutia s vami, teraz však všetko zastalo. Nie sú žiadne stretnutia, nikde nemáme chodiť a je to skutočne náročné.

Náročný život nastal pre všetkých nás, nik presne nevie, ako bude ďalej, len blázon zľahčuje situáciu.

Štrnásť prvých dní. Štrnásť dní ako s Pavlom na tej lodi. Ja si ani neviem predstaviť klasickú búrku, ktorá by trvala tak dlho. Na mori to bolo ťažké a ťažké to ešte len malo byť. Ved' loď s väzňami, aj s apoštolom Pavlom krátko na to na plytčine stroskotala, vojaci chceli väzňov pozabíjať, aby nijaký neušiel. (verš 42) Panika na palube? Alebo chladné, pragmatické uvažovanie? No nestalo sa. **Pán Boh sa opäť postaral, aby sa Jeho evanjelium cez apoštola Pavla zaneslo ďalej.** Najprv do Ríma, a potom, neskôr aj do toho Španielska, ako to plánoval (R 15,24) a podľa legendy aj napokon naozaj urobil. Španielsko bolo vtedy krajinou na konci vtedy známeho sveta a zaniest' evanjelium tam znamenalo zaniest' ho až do posledných končín zeme, ako to učeníkom prikázal Pán Ježiš Kristus (Sk 1,8).

Aj za nami začína byť prvých štrnásť dní zastavených aktivít v cirkevnom zbore. Situácia ukazuje, že to ostane tak na dlhšie. Kvôli bezpečnosti všetkých nás.

Odkaz z dnešného biblického príbehu pre nás je povzbudzujúci: Pán sa postará. Jemu na nás záleží. Isteže to neznamená, že my sami máme byť v ostražitosti pasívni, so založenými rukami vo vrecákach. Iste máme aj my veľa urobiť pre svoju ochranu, pre ochranu svojich blízkych, pre pomoc osamelým, nemocným. A potom, keď sa po čase obzrieme, pochopíme ako pri čítaní toho príbehu o Pavlovom stroskotaní lode na Malte, že aj v našich ťažkostiach stál pri nás svätý Boh a Pán a staral sa.

Je dobré mať takéhoto Pána. **Ostaňme Mu verní aj počas tejto zvláštnej a náročnej situácie!** Amen.